

แนวทางการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Monitoring) มาใช้ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดในประเทศไทย¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมนทิพย์ จิตสว่าง² และอาจารย์ ดร.ฐิติยา เพชรมณี³

Assistant professor Sumonthiip Jitsawang, Ph.D.⁴ and Thitiya Petmune, Ph.D.⁵

บทคัดย่อ

บทความ เรื่อง “แนวทางการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Monitoring) มาใช้ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดในประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงข้อดีข้อเสียของการนำอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด และเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการนำมาใช้ในประเทศไทย จากผลการศึกษา 18 ประเทศที่มีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Monitoring) มาใช้พบข้อดี คือ เป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบของสังคมที่มีต่อปัญหาอาชญากรรม ลดปัญหาความแออัดยัดเยียดในเรือนจำ ลดการตีตราของผู้กระทำผิด เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวลดความเครียดของผู้กระทำผิดจากการถูกควบคุมในเรือนจำ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าหน้าที่ และนำไปสู่การสร้าง ความปลอดภัยให้แก่สังคม สำหรับข้อเสีย ประกอบด้วย ทำให้ครอบครัวประสบกับความเครียด และอาจส่งผลให้เกิดความรุนแรงแก่ครอบครัว การถูกแทรกแซงชีวิตครอบครัวและการถูกรบกวนเวลาส่วนตัว การทำลายความเชื่อมั่นในตนเอง การขาดความเคารพยำเกรงจากบุคคลในครอบครัว หรือ บุคคลรอบข้าง การเผชิญกับเงื่อนไขจำนวนมากกว่าการคุมประพฤติในสภาวะปกติ สำหรับแนวทางการนำมาใช้ในประเทศไทยควรนำมาใช้สำหรับผู้ต้องขังระหว่างการ

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานวิจัย เรื่อง “โครงการติดตามประเมินผลการนำระบบการควบคุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้กระทำความผิด” ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550.

² อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³ อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁴ Lecture at Department of Sociology and Anthropology, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University

⁵ Lecture at Department of Sociology and Anthropology, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University

E-mail : sumonthip99@hotmail.com, thiyaj3@hotmail.com

พิจารณาคดี ผู้ต้องขังภายหลังคำพิพากษาในคดีที่อัตราโทษ ไม่เกินอำนาจศาลแขวง คือ อัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท กระทำผิดครั้งแรก ผู้ต้องขังกลุ่มพิเศษที่เป็นผู้สูงอายุ ผู้ต้องขังหญิง เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

คำสำคัญ : อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, ผู้กระทำผิด

Abstract

The purposes of this article “An Approach of Electronic Monitoring Implementation for Offenders in Thailand” was conducted to compare the advantages and disadvantages of the Electronic Monitoring System and to assess the possibility of electronic monitoring implementation for offenders in Thailand.

The results found that, from 18 countries where the Electronic Monitoring System has been used, there were some advantages; for example, it reflected the social responsibility for criminal problems, eliminated the overcrowded prisons and the stigma to offenders, strengthened the offenders’ family relationship, and released the offenders’ tension from being controlled in the prison so they had better relationship with prison officers, and, in turn, make the whole society safe. However, there were some disadvantages of the Electronic Monitoring System, for example, it caused the offenders’ family have stress that might lead to family violence, intervened the offenders’ family life and personal time, broke down the offenders’ self-confidence and self-respect for their family members and surrounding people, and the offenders encountered more conditions than the normal probation. For the implementation of the Electronic Monitoring using in Thailand, it was suitable for remand offender, convicted prisoners who have not more than 3 years sentence term or fine not more than 60,000

Baht, first time offender, non criminal behavior offender, and specific prisoners such as elder, women and juvenile delinquent.

Keywords : Electronic Monitoring, Offender

บทนำ

ประเทศไทยกำหนดทางเลือกในการลงโทษผู้กระทำความผิดไว้ 5 ประการ ตามประมวลกฎหมายอาญา คือ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และริบทรัพย์สิน นอกจากนี้ มีการบังคับบำบัดสำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (Compulsory Treatment) ฐานเสพหรือครอบครองในปริมาณเล็กน้อย การที่กระบวนกฤษฎีธรรมทางอาญามีทางเลือกในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดเพียงเล็กน้อย จึงส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบงานราชทัณฑ์ค่อนข้างมาก เนื่องจากการนำผู้กระทำความผิดไปควบคุมไว้มากเกินความจำเป็น เช่น เรือนจำต้องรับคุมขังผู้กระทำความผิดในคดีเล็กน้อย หรือผู้ต้องขังที่ได้รับโทษมาเป็นเวลาพอสมควร หรือเป็นอันตรายน้อยต่อสังคมไว้เป็นจำนวนมาก เช่น ผู้ต้องขังสูงอายุ หรือผู้ต้องขังในความผิดสถานเบาซึ่งไว้รวมกับผู้ต้องขังที่มีลักษณะร้าย ทำให้เป็นภาระทางด้านงบประมาณ สร้างปัญหาความแออัดในสถานที่คุมขัง รวมถึงผลกระทบต่อสังคมและครอบครัวติดตามมาอีกหลายประการ ประกอบกับสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นในปัจจุบันตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้มีจำนวนผู้กระทำความผิดที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำจำนวนมาก อันส่งผลกระทบต่อปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานราชทัณฑ์ซึ่งมีภารกิจสำคัญในการควบคุมแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเป็นสำคัญ อาทิ ปัญหา ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ปัญหา ภาพลักษณ์และการยอมรับทางสังคมของผู้ต้องขัง ปัญหาข้อจำกัดด้านทรัพยากรในการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด และปัญหาการเรียกร้องด้านสิทธิมนุษยชนในเรือนจำ

จากปัญหาการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในประเทศไทยที่มุ่งเน้นการใช้เรือนจำดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบและวิธีในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดเพื่อให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศไทยสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการคืนคนดีกลับสู่สังคมได้อย่าง แท้จริง ซึ่งการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในชุมชนจึง

เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ได้รับการนำมาใช้ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแทนการใช้เรือนจำในนานาอารยประเทศมากขึ้น โดยการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชนนอกจากเป็นการลดปัญหาผลกระทบต่อกรมราชทัณฑ์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังเป็นวิธีที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้กระทำผิด อาทิ เป็นการลดรอยมลทินที่เกิดจากการใช้เรือนจำ เป็นการลดสภาวะความเครียด การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวและชุมชน รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เป็นต้น

รูปแบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชนที่ได้รับการยอมรับและมีการนำมาใช้ในการปฏิบัติ ต่อผู้กระทำผิดแทนการใช้เรือนจำมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีในการควบคุมตัว ผู้กระทำผิด โดยปัจจุบันเทคโนโลยีการควบคุมตัวผู้ต้องขังหรือจำเลยมีความก้าวหน้าเป็นอันมาก ดังจะเห็นได้จากต่างประเทศที่มีการใช้ระบบการควบคุมตัวผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีที่ถูกศาลสั่งให้คุมประพฤติผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการจำกัดบริเวณผู้กระทำผิดให้อยู่ในสถานที่และในเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นการลดจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำและเป็นการสร้างความมั่นใจ และความปลอดภัยให้แก่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นการให้โอกาสแก่ผู้กระทำผิดในการกลับตนเป็นคนดีโดยไม่ต้องใช้การแก้ไขฟื้นฟูในเรือนจำ อีกทั้งเพื่อให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดอีกด้วย จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ปัจจุบันมีการยอมรับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในต่างประเทศมากขึ้น

พัฒนาการในการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) มาใช้ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด

การลงโทษแบบดั้งเดิมด้วยการนำระบบเรือนจำมาเป็นมาตรการในการลงโทษผู้กระทำผิด มีพัฒนาการมากกว่า 2 ศตวรรษ โดยคาดหวังว่าการใช้ระบบเรือนจำจะเป็นมาตรการลงโทษที่มีมนุษยธรรมและให้ประโยชน์แก่สังคมมากกว่าการลงโทษแบบดั้งเดิม

แต่เมื่อเวลาผ่านไปความเชื่อมั่น ของสังคมต่อระบบเรือนจำเริ่มลดน้อยลง เพราะระบบเรือนจำได้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบทางลบต่อตัวผู้กระทำผิดเองและสังคมส่วนรวม ดังนั้นในระยะหลังจึงเกิดการตื่นตัวในความคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับ การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชน การลดการใช้โทษจำคุก และการใช้วิธีการลงโทษแบบอื่นแทนการจำคุก ทั้งนี้โดยมุ่งที่จะหันเหผู้กระทำผิดออกไปจาก กระบวนการยุติธรรม

เทคโนโลยีการควบคุมผู้กระทำผิดด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) ได้ถูกคิดค้นขึ้นในช่วงทศวรรษ 1960 – 1970 โดยเป็นส่วนหนึ่งจากการคิดค้นของ Dr.Ralph Schwitzgebel คณะกรรมการในการทดลองด้านจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Harvard ซึ่งต้องการประดิษฐ์อุปกรณ์ที่มีประโยชน์ต่อสังคม มีราคาไม่แพง และสามารถใช้เป็นทางเลือกสำหรับผู้กระทำผิดอันจะมีประโยชน์ต่อบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบวนการยุติธรรมและสังคมทั่วไป โดยในปี ค.ศ.1964 Dr.Ralph Schwitzgebel ได้พัฒนาวิทย์ที่ส่งข้อมูลโดยบุคคลสามารถสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าวได้ โดยมีความสามารถในการส่งสัญญาณเป็นระยะทาง 400 เมตร และสามารถกำหนดสถานที่ตั้งของผู้ที่สวมใส่ อุปกรณ์ดังกล่าวได้ แม้ว่าอุปกรณ์ดังกล่าวจะได้มีการจดสิทธิบัตรในปี ค.ศ.1969 แต่อุปกรณ์ดังกล่าวได้นำมาใช้จริงจริง หลังจากนั้นประมาณ 20 ปี ได้มีการนำเทคโนโลยีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ใน การควบคุมตัวผู้กระทำผิดในประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา สหราชอาณาจักร และประเทศอื่นๆ ทั่วโลกโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำเป็นสำคัญ

ในปี ค.ศ.1977 ผู้พิพากษาชื่อว่า Jack Love ชาวอเมริกันในเมือง Albuquerque มลรัฐนิวเม็กซิโก ได้รับแรงกระตุ้นจากการ์ตูนเรื่องไ้แมงมุม (Spiderman) ในการนำอุปกรณ์ที่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาใช้ และได้ชักชวนให้ Michael Goss ผู้เชี่ยวชาญของบริษัทในการออกแบบและผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในปี ค.ศ.1983 จึงกล่าวได้ว่าผู้พิพากษา Jack Love ได้พิพากษาคดีให้มีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้สำหรับผู้กระทำผิดเป็นคนแรก ในเมือง Albuquerque โดยเป็นผู้พิพากษาของศาลที่ได้มีคำสั่งแรก

ของโลกให้มีการติดเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้กระทำผิดที่ได้รับการพักการลงโทษเพื่อเฝ้าติดตามพฤติกรรม

หลังจากนั้นมีการนำแนวคิดในการใช้ที่อยู่อาศัยเป็นที่ควบคุมผู้กระทำผิดโดยอาศัยระบบอิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาช่วย เพื่อลดความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถาน รวมทั้งเป็นการให้โอกาสผู้กระทำผิดได้ใช้ชีวิตในชุมชนได้อย่างปกติ ซึ่งต่อมาเมืองปาล์มบีช (Palm Beach) และ รัฐฟลอริดา ได้พัฒนาการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในการนำไปใช้สำหรับผู้กระทำผิดที่ได้รับการพักการลงโทษ ตลอดจนการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการลดความแออัดขังของผู้ต้องขังในเรือนจำ และรู้จักกันในนามของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ติดตามอย่างใกล้ชิด (tagging)

โครงการที่ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับการควบคุมผู้กระทำผิดได้มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีนำมาโปรแกรมดังกล่าวมาใช้เป็นจำนวนมากในสหรัฐอเมริกา ดังจะเห็นได้จากในปี ค.ศ.1988 มีผู้กระทำผิดจำนวน 2,300 คน ในจำนวน 32 มลรัฐที่ถูกควบคุมตัวด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ต่อมาหลังจากนั้นเป็นเวลา 10 ปี มีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากในเดือนมกราคม ค.ศ.1998 มีผู้กระทำผิดที่ถูกควบคุมด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 95,000 คน และต่อมาได้มีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มมากขึ้นถึง 40 เท่า นอกจากนี้ ในปัจจุบันมีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิดทุกมลรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งต่อมามาตรการดังกล่าวนี้ได้รับความนิยมกันมากในประเทศออสเตรเลีย และประเทศในแถบยุโรป

การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในกระบวนการยุติธรรม

ซึ่งประกอบด้วยตัวอุปกรณ์ส่งสัญญาณ (Transmitter Device) ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะนิยมใช้ติดตัวผู้กระทำผิดมีลักษณะคล้ายนาฬิกาข้อมือ หรือสายหนังรัดข้อมือข้อมือ ตัวอุปกรณ์รับสัญญาณ (Receiver Unit) และศูนย์ควบคุมกลาง (Monitoring Center) ซึ่งทำหน้าที่ในการควบคุมและสอดส่องตัวผู้กระทำผิดให้อยู่ภายในสถานที่และเวลาที่

กำหนด อาทิ การควบคุมตัวในบ้าน สถานที่พักอาศัย หรือสถานที่อื่นๆ ที่มีความเหมาะสม แทนการจำคุกผู้กระทำความผิดในเรือนจำ

การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวผู้กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ก่อนฟ้องหรือก่อนพิจารณาคดี (Pre-Trial)

มักใช้กับจำเลยที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว เพื่อจุดประสงค์ในการติดตามผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้มาปรากฏตัวต่อศาลตามวันนัด และช่วยป้องกันการก่ออาชญากรรมอื่นๆ ได้ ดังนั้นในขั้นตอนนี้จะใช้เพื่อการสังเกตเฝ้าระวังเป็นหลัก ตัวอย่างของประเทศที่ใช้ระบบนี้ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศแคนาดา

2) ทางเลือกในการลงโทษ หรือการใช้แทนการจำคุก (Primary Sentencing)

ถือเป็นทางเลือกหนึ่งของศาลในการสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดแทนที่จะส่งตัวเข้ารับการควบคุมในเรือนจำและทัณฑสถาน ด้วยการเปลี่ยนเป็นการควบคุมที่บ้านแทน ตัวอย่างของประเทศที่ใช้ระบบนี้ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศออสเตรเลีย

3) การใช้ภายหลังจำคุกมาระยะเวลาหนึ่ง (Post-Prison)

ใช้เพื่อเตรียมตัวระยะสุดท้ายของโทษจำคุก โดยการพักการลงโทษเพื่อให้ผู้กระทำความผิดสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุข ตัวอย่างของประเทศที่ใช้ระบบนี้ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ประเทศนิวซีแลนด์

วัตถุประสงค์ของการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

วัตถุประสงค์หลักของการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่

1) การใช้เพื่อการควบคุม (Detention) เป็นการใช้เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตัวในสถานที่ที่กำหนด ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน

2) การใช้เพื่อเป็นการจำกัด (Restriction) เป็นการใช้เพื่อจำกัดมิให้บุคคลเข้าไปในเขตพื้นที่ที่กำหนด หรือเข้าถึงตัวบุคคลอื่นที่กำหนด เช่น โจทก์ เขี่ย หรือผู้กระทำความผิดที่เป็นคู่คดี

3) การใช้เพื่อการสังเกตเฝ้าระวัง (Surveillance) เป็นการใช้เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถติดตามความเคลื่อนไหวบุคคลได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง

ระบบเทคโนโลยีเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว

ระบบเทคโนโลยีเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวซึ่งเป็นระบบหลัก แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ระบบรอการตรวจสอบ (Passive System) เป็นระบบที่ผู้กระทำความผิดจะเป็นผู้ถูกติดต่อจากเจ้าหน้าที่โดยผ่านทางระบบโทรศัพท์ เพื่อเป็นการตรวจสอบตำแหน่งของผู้กระทำความผิดว่าอยู่ในพื้นที่ที่กำหนดหรือไม่ โดยระบบนี้จะใช้เพื่อจุดประสงค์ในการควบคุมเท่านั้น

ระบบนี้จะให้ผู้กระทำความผิดที่ถูกควบคุมตัวด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดต่อไปยังระบบควบคุมส่วนกลาง โดยการโทรศัพท์ไปคุยกับเจ้าหน้าที่โดยตรง รวมทั้งการตรวจสอบการเสพสุราหรือยาเสพติดได้จากระบบนี้

2) ระบบเชิงรุก (Active System) เป็นระบบที่ผู้กระทำความผิดจะต้องสวมอุปกรณ์ที่สามารถส่งสัญญาณและมีอุปกรณ์ ส่งต่อสัญญาณติดตั้งไว้ที่บ้าน เพื่อส่งสัญญาณมาที่ศูนย์ควบคุมกลาง โดยระบบนี้จะใช้เพื่อการควบคุม จำกัด และสังเกตเฝ้าระวัง

ระบบนี้จะส่งสัญญาณไปที่ผู้ถูกควบคุม ถ้าหากผู้กระทำความผิดมีการออกนอกพื้นที่ที่กำหนดจะมีการส่งสัญญาณเตือนไปยังผู้กระทำความผิด ซึ่งระบบนี้จะมีการควบคุมผู้กระทำความผิด โดยผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตลอด 24 ชั่วโมง โดยไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับโทรศัพท์

ระบบนี้เหมาะสำหรับผู้กระทำความผิดในคดีการใช้ความรุนแรงในครอบครัว โดยจะมีการกำหนดพื้นที่ห้ามผู้กระทำความผิดเข้าใกล้เหยื่อ ซึ่งมีการติดอุปกรณ์สัญญาณไว้ที่เหยื่อ

ด้วยเช่นเดียวกัน หากผู้กระทำผิดเข้าใกล้เหยื่ออาชญากรรมจะมีการส่งสัญญาณเสียงดังไปยังเหยื่ออาชญากรรม และจะมีสัญญาณเตือนไปยังผู้กระทำผิดจากศูนย์ควบคุมกลาง

3) ระบบการหาตำแหน่งโดยใช้ดาวเทียม (Global Positioning System) เป็นระบบที่ติดอุปกรณ์เคลื่อนที่ไว้กับตัวผู้กระทำผิดและใช้ดาวเทียมร่วมกับสถานีภาคพื้นดินในการตรวจหาตำแหน่งของผู้กระทำผิด โดยระบบนี้จะใช้เพื่อการควบคุม จำกัด และสังเกตเฝ้าระวัง

โดยระบบการหาตำแหน่งโดยใช้ดาวเทียม (The Global positioning system (GPS)) ได้ถูกนำมาใช้ในระบบทหาร ซึ่งได้ประยุกต์ใช้ในการควบคุมผู้กระทำผิดที่สามารถติดตามตัวได้ 24 ชั่วโมง สามารถติดตามตัวได้ว่าผู้กระทำผิดอยู่ที่บ้านหรือสถานที่ที่เหมาะสมหรือไม่

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประสิทธิภาพในการทำงานของระบบนี้มีประสิทธิภาพสูง แต่มีข้อเสียคือ ค่าใช้จ่ายของอุปกรณ์นี้ค่อนข้างมีราคาแพง ประมาณ 30 – 40 เหรียญดอลลาร์สหรัฐต่อวัน รวมทั้งอุปกรณ์ที่ติดกับตัวผู้กระทำผิดที่แตกหรือพังได้ง่าย และการซ่อมแซมหรือการทดแทนด้วยอุปกรณ์ชุดใหม่ค่อนข้างมีราคาแพงประมาณ 1,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ

รูปแบบของอุปกรณ์เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว

รูปแบบของอุปกรณ์เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้เป็นหลัก แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) ตัวอุปกรณ์ส่งสัญญาณ (Transmitter Device) เป็นอุปกรณ์ในการสวมใส่กับข้อมือหรือ ข้อเท้าที่ผู้กระทำผิด ลักษณะคล้ายนาฬิกาเพื่อสวมติดกับข้อมือหรือข้อเท้า เพื่อที่จะส่งสัญญาณแจ้งว่าผู้กระทำผิดได้อยู่ที่ไหน

2) ตัวอุปกรณ์รับสัญญาณ (Receiver Unit) เป็นอุปกรณ์ที่ติดตั้งอยู่กับที่อาจเป็นที่บ้านหรือที่ทำงานของผู้กระทำผิด

3) ศูนย์ควบคุมกลาง (Monitoring Center) เป็นศูนย์ควบคุมกลางเพื่อตรวจสอบและรับรายงานการทำงานของอุปกรณ์ส่งสัญญาณ และอุปกรณ์รับสัญญาณ

นอกจากนี้ยังมีเครื่องตรวจรับสัญญาณเคลื่อนที่ (Field Management Unit : FMU) ทำหน้าที่ตรวจสอบ และควบคุมผู้กระทำความผิดของเจ้าหน้าที่สายตรวจ

ผลการศึกษานำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้กระทำผิดของต่างประเทศ

สำหรับการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้กระทำผิดของต่างประเทศ พบว่าจากผลงานวิจัยเรื่อง “โครงการติดตามประเมินผลการนาระบบการควบคุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้กระทำผิด” โดยศึกษา 18 ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ สกอตแลนด์ นิวซีแลนด์ เนเธอร์แลนด์ สวีเดน เบลเยียม เยอรมัน สวิสเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส โปรตุเกส ไอร์แลนด์ อิตาลี แอฟริกาใต้ อิสลาเอล สิงคโปร์ และไต้หวัน

ประเทศที่มีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดมีลักษณะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอย่างครบถ้วน ไม่ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจมากนัก ประชาชนในประเทศมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีผู้กระทำผิดจำนวนไม่มาก และเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยการแก้ไขฟื้นฟูมากกว่าการแก้แค้นทดแทน

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดมีวัตถุประสงค์เพื่อการควบคุมการจำกัดและเพื่อการสังเกตเฝ้าระวัง โดยมีรูปแบบของการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในระบบ Passive ระบบ Active และระบบดาวเทียมติดตามตัว ซึ่งมีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ตัวผู้กระทำผิด เจ้าหน้าที่ และเหยื่ออาชญากรรม

2. ประเภทของผู้กระทำผิด

สำหรับประเภทของผู้กระทำผิดที่มีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดได้แก่ ผู้ต้องหาในระหว่างการประกันตัว ผู้ต้องขังในระหว่างคดี ผู้ได้รับการ

คุมประพฤติ ผู้ที่ได้รับโทษจำคุกโดยนำมาใช้แทนการจำคุกทั้งหมด ผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้กระทำผิดที่เป็นเด็ก และเยาวชน ผู้กระทำผิดที่เป็นสตรี และคนชรา

3. ประเภทคดีของผู้กระทำผิด

ประเภทคดีของผู้กระทำผิดที่มีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการควบคุมตัวได้แก่ ผู้กระทำผิดทุกคดีที่มีกำหนดโทษไม่สูงโดยมีกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ผู้กระทำผิดครั้งแรก ผู้กระทำผิดที่มีกำหนดโทษสูงโดยมีกำหนดโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไปในบางคดีที่ใช้โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูควบคุมไปด้วย ผู้กระทำผิดทางเพศ และผู้กระทำผิดในคดีเมาแล้วขับ

4. เงื่อนไขในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

เงื่อนไขในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การกำหนดระยะเวลาของการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่สูงมากนัก การประเมินความเสี่ยง การให้ความยินยอมของบุคคลที่พักอยู่ในสถานที่พักอาศัยเดียวกัน การอาศัยอยู่ในสถานที่และเวลาที่กำหนด การกำหนดโปรแกรมและกิจกรรมในการแก้ไขฟื้นฟู ควบคู่กับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การห้ามเสพสุรา ยาเสพติด และการจำคุกก่อนการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้างความกลัวต่อโทษเรือนจำ

5. ทักษะของบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด

- **ผู้กระทำผิด** โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากผู้กระทำผิดสามารถกลับไปใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว เรียนหนังสือ และทำงานได้เหมือนชีวิตปกติทั่วไป ลดความเครียดและเห็นว่าเป็นการลดการตีตรา

แต่ส่วนหนึ่งไม่มีความพึงพอใจ เนื่องจากเครียด เพราะถูกจำกัดด้านเวลาสถานที่ที่ไม่สามารถทำงานล่วงเวลาหรือกิจกรรมอดิเรกกับครอบครัวในวันหยุด หางานยาก การถูกสุ่มตรวจ และการอายบุคคลรอบข้าง

- **ครอบครัวและญาติที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด** ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของผู้กระทำผิด เนื่องจากก่อให้เกิดความอบอุ่นใน

ครอบครัว ผู้กระทำผิดยังสามารถทำงานอันเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวผู้กระทำผิด

ส่วนหนึ่งมีความไม่พึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด เนื่องจากเห็นว่าเป็นการสร้างภาระค่าใช้จ่ายให้แก่ครอบครัว ตลอดจนอาจนำไปสู่ปัญหาครอบครัว โดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนปัญหาในการที่ครอบครัวถูกรบกวนเวลาในการสัมผัสตรวจจากเจ้าหน้าที่

- **บุคลากรที่ปฏิบัติงาน** ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิด เนื่องจากเป็นการแบ่งเบาภาระการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นการลดความเครียดของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน อันนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้กระทำผิด

ส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิด เนื่องจากเห็นว่าเป็นการสร้างความยุ่งยากให้แก่การปฏิบัติงาน เป็นการเพิ่มภาระในการควบคุมดูแล และส่วนหนึ่งเห็นว่าการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิดไม่สามารถลดปัญหาความแออัดยัดเยียดในเรือนจำได้อย่างแท้จริง

- **คนในสังคมทั่วไป** บุคคลในสังคมส่วนใหญ่ให้การยอมรับการใช้ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือให้การตอบรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดในแง่ดี เนื่องจากเห็นว่าเป็นการให้ออกาสผู้กระทำผิดในการปฏิบัติตนเป็นคนดีต่อไป

6. ความคุ้มค่า

ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ถูกลงกว่าการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยการใช้เรือนจำ

7. ข้อดีข้อเสียของการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด

จากผลการศึกษาประเทศกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปข้อดีข้อเสียของการใช้ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

ข้อดี เป็นการปฏิบัติต่อผู้ปฏิบัติในชุมชน อันเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบของสังคมที่มีต่อปัญหาอาชญากรรม เป็นการลดปัญหาความแออัดยัดเยียดในเรือนจำ เป็นการลดการตีตราของผู้กระทำผิด ทำให้ผู้กระทำผิดได้พัฒนาศักยภาพ เป็นการลดภาระของรัฐบาล เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว เป็นการลดความเครียดของผู้กระทำผิดจากการถูกควบคุมในเรือนจำ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าหน้าที่ เป็นการสร้างความปลอดภัยให้แก่สังคม

ข้อเสีย สำหรับข้อเสียของการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด ประกอบด้วย ครอบครัวของผู้ที่ถูกควบคุมตัวด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จะประสบกับความเครียดได้ ตลอดจนอาจเพิ่มการใช้ความรุนแรงให้แก่ครอบครัวจากการถูกแทรกแซงชีวิตครอบครัวและการถูกรบกวนเวลาส่วนตัวของครอบครัว การทำลายความเชื่อมั่นในตนเองของผู้กระทำผิดและทำลายชื่อเสียงของผู้กระทำผิดและครอบครัวในชุมชน การขาดความเคารพยำเกรงจากบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลรอบข้างจากการถูกควบคุมตัวด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การเผชิญกับเงื่อนไขจำนวนยิ่งกว่าการคุมประพฤติในสภาวะปกติ การเพิ่มเครือข่ายและเจ้าหน้าที่ในการควบคุม

8. หลักทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด

การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิดมีความเหมาะสมสำหรับเป็นทางเลือกของการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแทนการจำคุกในเรือนจำ เป็นการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่มีวัตถุประสงค์ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเป็นสำคัญ โดยก่อให้เกิดการประหยัดงบประมาณ การลดความแออัดยัดเยียดในเรือนจำ ตลอดจนเป็นการสร้างประสิทธิภาพในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ด้วยการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยวิธีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดได้ก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด ได้แก่ ปัญหาต้นทุนค่าใช้จ่ายที่มีจำนวนมาก ปัญหาทางด้านกฎหมายที่รองรับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เหตุผลทางการเมือง การปกครองที่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และปัญหาทางด้านเทคโนโลยีที่จะต้องมีประสิทธิภาพและมีความน่าเชื่อถือ

9. กฎหมาย

มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด ทั้งก่อนการจำคุก แทนการจำคุก และภายหลังการจำคุก รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

10. การบริหารการจัดการ

สำหรับการบริหารการจัดการการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดของประเทศกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) ผู้มีบทบาท อำนาจหน้าที่ในการสั่งการให้มีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด ได้แก่ ศาล ราชทัณฑ์ คณะกรรมการพักการลงโทษ
- 2) หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการรับผิดชอบการควบคุมตัวผู้กระทำผิดด้วยการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ กรมราชทัณฑ์ กรณีที่ไม่ได้แยกการพักการลงโทษไปสังกัดกรมคุมประพฤติ
- 3) หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบร่วมในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษา การฝึกวิชาชีพ และการบริการสังคม เป็นต้น

นอกจากนี้ จากผลการศึกษาในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยผู้ต้องขัง ผู้ปฏิบัติงาน และประชาชนทั่วไป จำนวน 1,862 คน ส่วนใหญ่เห็นว่าทางเลือกอื่นแทนการจำคุกที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ การจำกัดบริเวณโดยการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 36.8 ส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดมีความรุนแรงเหมาะสมกับความผิด ร้อยละ 46.5 ผู้ปฏิบัติงานที่เห็นว่าถึงเวลาแล้วควรมีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในปัจจุบัน ร้อยละ 58.1 หากการใช้

อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายประมาณ 200 – 300 บาทต่อวัน ส่วนใหญ่เห็นว่าไม่คุ้มค่า ร้อยละ 52.2 โดยเห็นว่ารูปแบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจมากที่สุด ได้แก่ การคุมประพฤติ หรือการพักการลงโทษรูปแบบเดิม ร้อยละ 46.7

การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์(Electronics Monitoring) มาใช้ในประเทศไทย

การนำแนวความคิดเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดมาใช้ในประเทศไทย สามารถกระทำได้ตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 กำหนดว่า “ นักโทษเด็ดขาดที่มีความประพฤติดี มีอุตสาหกรรม มีความก้าวหน้าในการศึกษาและทำงานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ โดยได้รับโทษมาแล้วระยะเวลาหนึ่ง อาจได้รับการ พักการลงโทษภายใต้เงื่อนไขการคุมความประพฤติตามกฎหมายกระทรวงกำหนด ”

2. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 25) พ.ศ.2550 มาตรา 89/1 ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา เมื่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการตามหมายขังร้องขอ หรือเมื่อศาลเห็นสมควร ศาลจะมีคำสั่งให้ขังผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในสถานที่อื่นตามที่บุคคลดังกล่าวร้องขอ หรือตามที่ศาลเห็นสมควรนอกจากเรือนจำก็ได้ โดยให้อยู่ในความควบคุมของผู้ร้องขอ หรือเจ้าพนักงานตามที่ศาลกำหนด ในการนี้ ศาลจะกำหนดระยะเวลาตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ในการพิจารณาเพื่อมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ศาลจะดำเนินการไต่สวนหรือให้ผู้เสียหายหรือเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องตามหมายขังคัดค้านก่อนมีคำสั่งก็ได้

สถานที่อื่นตามวรรคหนึ่งต้องมีใช้สถานีตำรวจ หรือสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน โดยมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องกำหนดวิธีการควบคุมและมาตรการเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นด้วย

เมื่อศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว หากภายหลังผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่ปฏิบัติตามวิธีการหรือมาตรการตามวรรคสามหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือให้ดำเนินการตามหมายขังได้

มาตรา 89/2 ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น เมื่อพนักงานอัยการ ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการตามหมายจำคุกร้องขอ หรือเมื่อศาลเห็นสมควร ศาลจะมีคำสั่งให้จำคุกผู้ซึ่งต้องจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดที่ได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามที่ระบุไว้ในหมายศาลที่ออกตามคำพิพากษานั้น หรือไม่น้อยกว่าสิบปี ในกรณีต้องโทษจำคุกเกินสามสิบปีขึ้นไป หรือจำคุกตลอดชีวิต โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ก็ได้

(1) ให้จำคุกไว้ในสถานที่อื่นตามที่บุคคลดังกล่าวร้องขอหรือตามที่ศาลเห็นสมควรนอกจากเรือนจำหรือสถานที่ที่กำหนดไว้ในหมายจำคุก ทั้งนี้ ลักษณะของสถานที่ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องกำหนดวิธีการควบคุมและมาตรการเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นด้วย

(2) ให้จำคุกไว้ในเรือนจำหรือสถานที่ที่กำหนดไว้ในหมายจำคุกหรือสถานที่อื่นตาม (1) เฉพาะวันที่กำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(3) ให้จำคุกโดยวิธีการอื่นที่สามารถจำกัดการเดินทางและอาณาเขตของผู้นั้นได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการพิจารณาของศาลตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึงฐานความผิด ความประพฤติ สวัสดิภาพของผู้ซึ่งต้องจำคุก ตลอดจนสวัสดิภาพและความปลอดภัยของผู้เสียหายและสังคมด้วย ทั้งนี้ ให้ศาลดำเนินการไต่สวนหรือสอบถามผู้เสียหาย เจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องตามหมายจำคุก พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจในท้องที่นั้น หรือผู้ซึ่งศาลเห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้อง

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการตามหมายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่และรับผิดชอบในการดำเนินการตามคำสั่ง และให้นำความในมาตรา 89/1 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2558 มาตรา 108 เกี่ยวกับการปล่อยตัวชั่วคราว โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ถูกปล่อยตัวชั่วคราวได้ ดังนี้

(1) ในการอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราว หรือศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่หรือเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยตัวชั่วคราวปฏิบัติ หรือในกรณีที่ผู้นั้นยินยอมจะสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ถูกปล่อยตัวชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการหลบหนี หรือภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น (มาตรา 108 วรรคสาม)

(2) ถ้าผู้ถูกปล่อยตัวชั่วคราวมีอายุไม่ถึง สิบแปดปีบริบูรณ์ แม้ผู้นั้นยินยอม จะสั่งให้ใช้อุปกรณ์ดังกล่าวได้ต่อเมื่อผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่อาจเป็นภัยต่อบุคคลอื่นอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุสมควรประการอื่น (มาตรา 108 วรรคสาม)

(3) ในกรณีที่มิคำสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดตามมาตรา 108 วรรคสาม กับผู้ต้องหาหรือจำเลยใด ถ้าปรากฏว่าอุปกรณ์ดังกล่าวถูกทำลายหรือทำให้ใช้การไม่ได้ไม่ว่าโดยวิธีใด ให้สันนิษฐานไว้ว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นหนีหรือจะหลบหนี (มาตรา 117 วรรคสอง)

อย่างไรก็ดี การนำระบบการควบคุมด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้เป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย อีกทั้งมีความเกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิด ครอบครัว และผู้มีส่วนได้เสียในชุมชนและสังคมอาจได้รับผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิต ผู้เขียนบทความจึงมุ่งนำเสนอแนวทางในการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Monitoring) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อการควบคุมผู้กระทำความผิดในประเทศไทยเป็นสำคัญ

การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้สำหรับผู้กระทำผิดในประเทศไทย

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Monitoring) มาใช้กับผู้กระทำความผิด กล่าวคือ กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุมประพฤติ ได้

เห็นความจำเป็นในการลดความแออัดในเรือนจำและการคืนคนดีสู่สังคม รวมทั้งการรักษาคุณภาพในการป้องกันสังคมจากอาชญากรรมและการกระทำผิดซ้ำ จึงได้นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการควบคุมดูแลผู้กระทำผิดในชุมชนอย่างเข้มงวด ซึ่งกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ได้เริ่มดำเนินการศึกษาการนำอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Monitoring) มาใช้ตั้งแต่ปี 2556 และได้ทำสัญญาเช่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในปี 2557 จำนวน 200 ชุด ต่อมาในปลายปี 2557 ได้ทำสัญญาเช่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 3,000 ชุด เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2557 โดยมีมาตรการในการติดตามและควบคุมผู้กระทำความผิด ประกอบด้วย

- ควบคุมพื้นที่ของผู้กระทำความผิด
- ควบคุมเขตพื้นที่ห้ามเข้า
- ควบคุมเส้นทางการเดินทาง และ
- ควบคุมความเร็วในการขับขี่ยานพาหนะ

สำหรับชุดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วย สายรัดและตัวรับสัญญาณ GPS จากจานดาวเทียมที่มีลักษณะการเชื่อมโยงเช่นเดียวกับระบบโทรศัพท์มือถือ ซึ่งจะมีระบบการตรวจจับสัญญาณและสถานะของผู้กระทำผิดว่าฝ่าฝืนตามข้อกำหนดทั้ง 4 ข้อดังกล่าวหรือไม่ ทั้งนี้ หากมีการฝ่าฝืนจะมีการส่งสัญญาณแจ้งเตือนมายังศูนย์ควบคุมฯ และพนักงานคุมประพฤติในรูปแบบข้อความสั้น (SMS) และ E-Mail พร้อมทั้งยืนยันว่ากรมคุมประพฤติ จะดำเนินการควบคุมผู้กระทำผิดด้วยวิธีการใช้และการถอดอุปกรณ์ฯ จะเป็นไปตามเงื่อนไขและระยะเวลาตามคำสั่งศาลเท่านั้น

กรมคุมประพฤติได้มีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้กระทำผิดแล้ว ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2558 จำนวน 57 ราย ได้แก่ สำนักงานคุมประพฤติสาขาศาลแขวงพระนครเหนือ 26 ราย สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดนนทบุรี 9 ราย สำนักงานคุมประพฤติสาขาศาลแขวงดุสิต 7 ราย สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงใหม่ 6 ราย สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดสมุทรปราการ 4 ราย สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3 ราย และสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุดรธานี 2 ราย

โดยแบ่งเป็นผู้กระทำผิดตามมาตรา 56 ที่ได้กำหนดไว้ว่า

“ ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อนหรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึง ถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรมสุขภาพ ภาวะแห่งจิตนิสัยอาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอื่นอันควรปรานีแล้ว เห็นเป็นการสมควรศาลจะพิพากษาว่า ผู้นั้นมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้ แล้วปล่อยตัวไปเพื่อให้มีโอกาสผู้นั้นกลับตัวภายในระยะเวลา ที่ศาลจะได้กำหนด แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้...”

ซึ่งผู้กระทำความผิดตามมาตรา 56 จำนวน 47 ราย แบ่งเป็นฐานความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก 31 ราย ความผิดฐานบุกรุก 4 ราย ความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด 3 ราย ความผิดฐานซักรถประมาท 3 ราย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 2 ราย ความผิดต่อชีวิตและร่างกาย 1 ราย ความผิดตามพระราชบัญญัติสารระเหย 1 ราย ความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน 1 รายและอื่นๆ จำนวน 1 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 21 มกราคม 2558)

และตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด 10 ราย ซึ่งได้ถอดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แล้ว จำนวน 36 ราย ยังไม่ถอด จำนวน 21 ราย

นอกจากนี้ กรมคุมประพฤติได้ลงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในส่วนของศาล คณะกรรมการพักการลงโทษ และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งคาดว่าภายหลังการสร้างความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งสาธิตการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ โดยกระทรวงยุติธรรมคาดว่าแนวโน้มในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์กับผู้กระทำความผิดน่าจะสูงขึ้น ในอนาคตจะดำเนินการพัฒนาการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและผู้กระทำความผิด รวมทั้งจะมีการขยายพื้นที่ในการดำเนินการให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในประเทศไทย

เพื่อให้การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในประเทศไทยได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรมีแนวทางเพิ่มเติม ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิดต่อสังคม

ควรมีการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ไม่มีพฤติกรรมอาชญากร สมควรได้รับการให้โอกาสในการคืนคนดีสู่สังคม

นอกจากนี้ ควรประชาสัมพันธ์ให้สังคมได้เข้าใจว่าการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิดมีรูปแบบการใช้อย่างไร แตกต่างจากการควบคุมผู้กระทำผิดด้วยวิธีอื่นๆ อย่างไร เนื่องจากการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิดเป็นสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนในสังคมไทย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่บุคคลในสังคม

2. สร้างการยอมรับ และความเชื่อมั่นต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้กระทำผิดต่อสังคม

นอกเหนือจากการสร้างความรู้ ความเข้าใจต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด สิ่งที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับการสร้างการยอมรับ และความเชื่อมั่นต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด เพราะหากบุคคลในสังคมให้การยอมรับและมีความเชื่อมั่นต่อการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมตัวผู้กระทำผิด ย่อมส่งผลให้การใช้อุปกรณ์ดังกล่าวสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากสังคมจะให้ความร่วมมือในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่อไป

3. การนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Monitoring) มาใช้กับผู้กระทำผิดกลุ่มพิเศษ หรือกลุ่มเปราะบางของสังคม

ควรนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้กระทำผิดกลุ่มพิเศษให้มากขึ้น เพื่อเป็นการลดผลกระทบจากการใช้เรือนจำและผู้กระทำผิดกลุ่มพิเศษเป็นผู้ที่ควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษแตกต่างจากผู้กระทำผิดโดยทั่วไป ประกอบด้วย

1) ผู้สูงอายุ ผู้ต้องขังสูงอายุที่มีอายุ 70 ปี ขึ้นไป ควรใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) ในการควบคุมตัวแทนการจำคุกในเรือนจำ เนื่องจากเป็นผู้ที่อาจจะไม่มีศักยภาพในการประกอบอาชญากรรมดังเช่นวัยหนุ่มสาว โดยอาจกำหนดให้ผู้ต้องขังสูงอายุที่ถูกจำคุกมาไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของกำหนดโทษ เพื่อจะได้มีสิทธิในการยื่นพักการลงโทษ

2) ผู้ต้องขังหญิง ควรนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) มาใช้กับผู้ต้องขังหญิง โดยเฉพาะผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์ หรือผู้ต้องขังหญิงที่มีบุตรติดผู้ต้องขังซึ่งมีอายุไม่เกิน 3 ปี เพื่อคุ้มครองสิทธิผู้ต้องขังหญิง ตามข้อกำหนดของสหประชาชาติสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำ และมาตรการที่มีใช้การคุมขังสำหรับผู้กระทำผิดหญิง (United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-Custodial Measures for Women Offenders หรือเรียกโดยย่อว่าข้อกำหนดกรุงเทพฯ (Bangkok Rules) ซึ่งผู้กระทำผิดหญิงเหล่านี้ควรได้รับการคุ้มครองและปฏิบัติอย่างเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนด

3) เด็กและเยาวชน ควรนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) มาใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด หากแต่ควรนำมาใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดครั้งแรกในคดีที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับคดี ยาเสพติด หรือในคดีอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับคดีเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับการแข่งรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

โดยการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจะต้องตระหนักถึงการเกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชน เนื่องจากจำเป็นต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูเพื่อให้หลีกเลี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด ซึ่งหากนำเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไปควบคุมตัวที่บ้านโดยการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพียงประการเดียว โอกาสที่เด็กและเยาวชนจะเสพยาเสพติดขณะถูกควบคุมตัวจะเป็นไปได้สูงกว่าการ

ถูกควบคุมตัวเพื่อบำบัดรักษาในสถานที่เหมาะสม หากเด็กและเยาวชนได้รับการแก้ไขฟื้นฟูที่ไม่ถูกต้อง อาจนำไปสู่การกระทำผิดอื่นๆ ต่อไป

4. กำหนดอัตราโทษของผู้กระทำผิดที่ควรนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้

ควรนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในทุกคดีที่มีอัตราโทษของผู้กระทำผิดที่มีกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี และเป็นผู้กระทำผิดครั้งแรก หรือผู้กระทำผิดที่กระทำผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษในบางคดีที่ใช้โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูควบคุมไปด้วยผู้กระทำผิดทางเพศ และผู้กระทำผิดในคดีเมาแล้วขับ

บทสรุป

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring) มาใช้ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแทนมาตรการจำคุกผู้กระทำผิด ซึ่งนับได้ว่าเป็นนวัตกรรมในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยเป็นมาตรการทางเลือกที่ทางกรมคุมประพฤติได้นำมาใช้ในการคุมประพฤติผู้กระทำผิด ซึ่งหากแนวทางนี้สามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแนวทางหนึ่งแทนการจำคุกผู้กระทำผิดในเรือนจำ อันจะเป็นแนวทางในการให้โอกาสหรือการคืนคนดีกลับสู่สังคมแนวทางหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แนวทางการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้กระทำผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการยอมรับและความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในสังคม การศึกษาวิจัยเพื่อประเมินผลและพัฒนาการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้กระทำผิดที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้กระทำผิดกลุ่มพิเศษเพื่อเป็นมาตรการทางเลือกในการหันเหออกจากกระบวนการยุติธรรมให้แก่ผู้กระทำผิด อันจะเป็นแนวทางในการคืนคนดีสู่สังคมได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- พรชัย ขันดี และคณะ. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บริษัทบุ๊คเน็ท จำกัด.
- นันทิ จิตสว่าง. (2541). หลักทัณฑ์วิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.
- นันทิ จิตสว่าง. (2546). โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด. กรุงเทพมหานคร: วัฒนพงษ์ การพิมพ์.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. (2546). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท โพรพรินดิง จำกัด.
- สุนนทิพย์ จิตสว่าง และฐิติยา เพชรมณี. (2549). โครงการติดตามประเมินผลการนำระบบการควบคุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้กระทำผิด. ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากสำนักงานกิจการยุติธรรม (สจธ.).
- สุนนทิพย์ จิตสว่าง. (2555). กระบวนการดำเนินการป้องกันปราบปรามและดำเนินการสืบสวนสอบสวน และดำเนินคดีของตำรวจเกี่ยวกับคดีเด็กและเยาวชน. ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยสำนักงานคณะกรรมการสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- อรรณพ สุจริตฉันท. (2533). การศึกษาทัศนคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมต่อการนำวิธีการควบคุมผู้กระทำผิดโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Alex, Alvarez. (2000). Study Guide for Siegel's Criminology. Wadsworth.
- Muncie, J. (1990). "A prisoner in my own home": The politics and practice of electronic monitoring. Probation Journal.
- Rubin, B. (1990). Electronic Jails: A new criminal justice concern. Journal of offender monitoring.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- กระทรวงยุติธรรม. (2015). ยช. แลกผลการทำงานนำ EM มาใช้ติดตามผู้ถูกคุมความประพฤติ. จาก <http://www.moj.go.th/th>
- Anita Gibbs and Denise King. (2003). Home Detention with Electronic Monitoring: The New Zealand Experience. *Criminal & Criminal Justice*, 3(2), 199-211. Available from: <http://ourarchive.otago.ac.nz>
- Dennis Prouty. (2005). Electronic Monitoring of Sex Offenders. Available from: <http://www.staffweb.legis.state.ia.us/lfb/irview/irview.htm>
- Dutch Ministry of Justice. (1988). Electronic House Arrest: A Captivating Alternative?. Available from: www.payback.org.uk.
- Ed Mortimer and Chris May. (1997). Electronic Monitoring in Practice : The Second year of the trails curfew orders. Available from: <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm200506/cmselect/cmpublic/997/997.pdf>
- Jennifer Rooney. (1999). Electronic Monitoring in Canada. Available from: www.nicic.org/Liabry/015236.,2006.
- Jesse Jannetta. (2006). GPS Monitoring of High - Risk Sex Offender. Available from: www.acjrc.org/ppt06/3.gpsmonhirisk.ppt
- John Howard. (2000). Electronic Monitoring John Howard Society of Alberta 2000. Available from: www.johnhoward.ab.ca/PUB/A3.htm
- Kath Dodgson and Ed Mortimer. (2000). Home Detention Curfew – The First Year of Operation. Available from: [www.homeoffice.gov.uk/rds/index, htm](http://www.homeoffice.gov.uk/rds/index.htm)
- Kath Dodgson ,Phillippa Goodwin, Phillip Howard, Sain Llewellyn-Thomas, Ed Mortimer, Neil Russell and Mark Weiner. (2003). Electronic Monitoring

- of released prisoners : an evaluation of the Home Detention Curfew scheme. Available from: www.homeoffice.gov.uk/rds/index.htm
- Matt Black and Russell G.Smith. (2003). Electronic Monitoring in the Criminal Justice System. Available from: www.aic.gov.au
- Michigan Department of Corrections. (2006). Electronic Monitoring of Offenders in the Community. Available from: www.michigan.gov/corrections/
- Minnesota Department of Correction. (2006). Electronic Monitoring of Sex Offenders. Available from: www.doc.state.mn.us
- Nation Audit Office in London. (2006). The Electronic Monitoring of Adult Offenders. Available from: www.nao.org.uk/pn/05-06/0506800.htm
- National Law Enforcement Corrections Technology Center. (1999). Keeping Track of Electronic Monitoring. Available from: www.nlect.org/txtfiles/ElecMonasc
- Schwitzgebel, R. K.. Electronic Monitoring of Criminal Offenders. Available from: web.cgu.edu/faculty/gabler/electronic_monitoring2.htm